

Ministeriums Hensigt, som jeg betegnede, at tilvejebringe en saadan opløselig Forbindelse, men jeg har kun meent, at Forbindelsen i Tidens Løb, ved den ene Parts Hendragnings i materiel og legal Henseende mod Syd, og den anden Parts Hendragnings mod Nord, vilde indeholde Spiren til Oplosning, medens den uviste og sandsynligviis forskjellige Arvesølge ligeledes vilde indeholde den samme Spire til Oplosning. Det altsaa, som skulde hindre et saadant Resultat, nemlig Ligeberettigelsen af de forskjellige Landsdele, Ordningen af de forskjellige Landsdele, ikke til et Danmark-Slesvig og et Holsteen-Lauenborg, heller ikke til et Holsteen-Slesvig og et Danmark eller paa anden lignende Maade, men til et Monarchie for samtlige disse Landsdele, forbunden til et organisk Hele i alle de Anliggender, som bør være fælles, det System troer jeg virkelig ikke fra dansk Side er stillet klart frem for Europas Dine som Noget, den danske Regjering vilde indgaae paa, før af Ministeriet af 28de Januar. — Den Reservation, som den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 4de Valgfreds (Madvig), tog, falder sammen med den af den ærede Folkethingsmand for Frederiksborg Amts 1ste Valgfreds (Clausen) tagne, og jeg troer, at jeg, for ikke at forfalde til Vidtløftighed, kan henholde mig til, hvad jeg allerede derom har sagt.

Af den ærede 1ste Landsthingsmand for 3die Kreds (Kierkegaard) er det med stor Kraft og Skarphed fremhævet, at det her forelagte kongelige Budskab gjør det umuligt for den udseete Thronarving at modtage Thronen, eftersom det skulde stride mod hans egen Consensact. Det er ikke min Mening. Den høie Fyrste, som har udstedt denne Consensact, vil vistnok altid holde sig den efterrettelig; han vil altid erkjende, at det er ved hans Frænders Høimodighed, ved hans Frænders Renunciationer, at det Resultat for ham vil være opnaaet, som er opnaaet, dersom Rigsdagen vedtager det kongelige Budskab; det er, som en anden æret Landsthingsmand igaar har sagt, en personlig Betragtningssmaade og Tankegang, som denne høie Fyrste sikkert aldrig vil kaste bort fra sig. At det derimod skulde være udtalt, at, naar han bestiger den danske Throne,

saar skeer det ifølge Renunciationsacterne, det er en Paastand, som ikke kan ansees for begrundet; i saa Fald maatte i al Fald ikke den 4de Artikel i Grundloven staae; thi den vilde være imod ham, om der end var hundrede saadanne Renunciationer. Renunciationsacterne have bragt Kongen i den uønskelige Forsatning, at han kunde contrahere med de udenlandske Cabinetter om den Arvesølgeorden, som her foreligger, uden at træffe eller tilfidesætte Retligheder, som havde faaet en vis Bestemthed paa Grund af den Udsigt, der ulykkeligviis er forhaanden til, at Frederik den Tredies Mandstamme vil uddøe. At Kongen altsaa, forinden han, i Forbindelse med sin Rigsdag, med sit Folk og ved Understøttelse af de europæiske Stormagter, besluttede en saadan Arvesølgeorden, søgte at sikke sig imod en Uret, imod en moralsk Tilfidesættelse af Arveretligheder, som være til og kunde synes at ville komme til Virkelighed, det er ligesaa naturligt, som det er godt og for Landet tjenligt, at han har opnaaet det derved Tilfidede. — Den samme ærede Rigsdagsmand har meent og gjentagende fremhævet, at det russiske Forbehold har en altfor overveiende Betydning, og at vi paa Grund deraf maae tage et andet Forbehold. Jeg skal gjentagende gjøre den ærede Rigsdagsmand opmærksom paa, at der i Londonertractaten ikke staaer noget om et russisk Forbehold. I Londonertractaten er det paa beraabt, at Kongen vil indføre en ny Arvesølgeorden; Kongen har declareret at ville ordne Successionen i Monarchiet paa en anden Maade, Kongen har declareret at ville dette, med den russiske Keisers Samtykke — anderledes er Forbeholdet ikke udtrykt i Tractaten — samt ved Samtykke af de Kongehuset nærmeststaaende Cognater. Artikel 2 indeholder Intet om det russiske Forbehold; denne Artikel erklærer reent og ubetinget, at det danske Monarchies Integritetsprincip er permanent. Der indeholdes i Artikel 2 Intet om, at de ouvertures eller de Forslag, skjøndt det ikke er en aldeles nøiagtig Oversættelse, som gjøres af Kongen af Danmark, i sin Tid skulle gjøres med specielt Hensyn til det russiske Forbehold. Jeg har ligeledes ved en tidligere Leilighed sagt, hvorledes jeg betragter det russiske